

ако тъ и да увъряватъ, че имало убити до 30 туркини, но Скайлъръ не е намѣрилъ доказателства за убиванието нито на една жена или дете. Напримѣръ, Киани-паша му казалъ, че мюдюря въ селото Авратъ-аланъ е убитъ съ жена си и дѫщеря си, но Скайлъръ достовѣрно сж е убѣдилъ, че жената на мюдюря са е намирала въ сжвршенно други округъ въ времето на това произшествие, а пакъ дѫщеря той никога не е ималъ.

Най-сетнѣ, говорятъ, че бѫлгарете не трѣбalo да дигатъ оржие, че тъ сж виновни въ вѫзмущението и сж дѫлжни да тѣрпятъ посѣдствията на заслученото наказание. Най-добаръ отговоръ срещу това е манифеста на турското правителство подиръ ст҃лавнието на престола на новия Султанъ, въ който открыто са признава, че злоупотрѣблението и притѣснението при сваления Султанъ биле надминали съка мѣрка на тѣрпѣние и тогалиното правителство докарало селянете до таково злочесто положение, щото безъ промѣняването на правителството не било вѫзможно да са сжществува. Это причината на революцията въ Цариградъ; но, при сичко това, Митхадъ-паша и неговите патизани и до сега бѣсятъ и затварятъ злачстниците за това, което, споредъ тѣхните думи, бѫлгартите биле сжвршенно въ правото си да направятъ, за това, което тъ сами направиха — за вѫстанието противъ Султана. При провѣрката излиза, че ни единъ народъ въ свѣта, освѣнъ бѫлгарете, не би потѣрпѣлъ нито единъ день тая тирания, звѣрства и съкакви тегобии, които тъ сж тѣглили въ тѣченietо на цѣли вѣкове. Ако нѣкой би сж опиталъ да вѣде въ Англия тукашната система на даноците, то вич-